

Talemaader, Sejer og Vendinger fra Nordthy.

Samlede af A. OVERGAARD.

Dæ æ ingen Ting saa gal, de et æ got fu nøj.
Han kyer som han haj stollen bodde Hæjst aa Vuen.
E Fuer æ ik e Kalgo, e Bi sværme, e Baa skriger., e
Gryd kogge Øwe, hva ska mæ arme Kvenfolk gyer.
E Kat knorre et fa en fo Mus, aa en Pieg et fa fo Hus.
En hvæ Sme haa si Sej'.
En finne lette Brø i en Hundhus end Brændvin i en
Smiddi.
E Kuen skal raae jen Daa aam Oeg, men lion mo et
vedde.
Ti stel' mæ e, saa for e engen Mat.
De æ en skit Kræme, dæ la'ste hans ejen Kram.
Den fæk saa møj, te en nysere et fræ sæ.
Han ved naak hva Kant e Vend blæse.
No ka han su' po Lappen.
E Bond, den spaa sæ siel.
Han snakker lissom e Vend blæse te.
De æ nøj dæ haa engen Steds hjemm.
Han dryvve Verden i fu e ve sæ' (er foran med
Arbejdet).
Den Kaael ska naak kom Verden igjommel.
Naa vi komme en Prokeraate aa en Urmaage aa en
Møller i jen Sæk, aa vi reste en alle saa godt, ska dæ naak
kom en Kjeltring ovest.
Er der flere fra Brond, ellers gaar vi øver til Kjelstrup.
(Efter Lærer Pedersen, Kjelstrup gl. Skole).
De æ saa læng Sien, te de ku jae væ Løvn.
De va i Mørk' aa Moel. (I sønderjydsk er Moel; en
mørk og tyk Sky).
Dæ bløv gjov Koel e poe. (Dæ bløv gjov ræen Bovr).
De va i jenne Ru'de aa Stru'de.
Nej! Dæ æ et Maag te e.
De gik lieg Æn tebaag' fu' ham.
Dæ æ tyk' Folk po javn Jovr. (Siges, naar der er
Trængsel).
Han stov mæ e Lyv i e Haaen.
Han go hverken i Kjerck helle Kloste.
Den jen Tjenest æ den najen vaer.
To de fostaa sæ siel.
Den glovr, som den haj lieg fot Øven.
Han laa Klø al de han kun'.
De stov i jen gløj Toeg aam ham (eller i baag ette
ham).

Han har lieg ve aa hop Øvve sæ siel.
De stov bodde ovest og næjest i ham.
Han lyvve, te han staa po hans Hue (eller) te han
trovve e siel.
Ham ka vi kin imel' Hunne Svin.
Di va lieg ve aa sæt e Stov' po e Lovt.
Skol Skipper! No gik Farbro be't.
Haj do et mæ og di Treesko, saa va do naagen.
Vi ska et skræv vier, end e Bovse di ka hol'.
Han fik hans Nies rut'.
Kye saa, men kom et saan te ijen (igen).
De go saa skidskjøn te.
Baarre de ka vind aa vaaer.
Han sejje (sidder) som nue Besp.
Han veest slet aa baar et a nue Teng aa sej.
Han vil et gyre fu gue U'e aa Betalleng.
Den jen' Stodde lie et te den najen haa to Puese.
Vi ka bæjst gi Raa, naa vi et siel trænge te em.
Lisse manne Folk, lisse manne Sen', lisse manne Pøls,
dobbelt saa manne Pen'.
Di ræjste dæ naak po stue Stee, te aa ski dje Stieg i
støkke. (Siges naar en hikker).
De va alle den Herlighed vaer.
Fiskeri aa Jagteri æ Slumperi.
Di vel bel vos ind te svot æ hvie, aa e Maaen æ lavved
aa en sue Vust.
Næj! No trovve æ snaa de prime.
Do ka ta Fesk fur e Pæng.
Løg aa Røeg aa uen Kvenfolk, di ka fo e Øvn te aa
ren.
Dæ æ engenting de daske.
De gik i jen' Staagdrøvt.
De va som de va Lyvløsværk.
De va lieg po di hyv Navle.
Dæ æ gon Svensn i e.
Han töt de va bodde vojjen aa fojjen.
Den dæ i gammel Dav, ku kom igjommel Kostrup
uskjæn, ku kom igjommel Helvede ubræn.
Ky' saa, te de ka skroel op aa nier a Rannes Gaade.
De va lisse re, som de va kaar (kantet).

(Kilde: Historisk Årbog for Thisted amt 1948, side 271-273)